

РЕШЕНИЕ

№ 9296

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9924** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 22315/09.09.25г на Б. Л. Т. от [населено място] и с проц.представител адв. И. против Решение № 328605-189/09.09.25г на Директора на ГД“НП“-МВР, в частта, с която е отказано изтриване на 6 бр. ЕФ.

В жалбата се сочи, че неправилно е придадено обратно действие на чл.165 ал.4 от ЗДвП/за първите 4 бр. фиша, за които е отказано изтриване/, който действа занаяпред.Решението е немотивирано, бланкетно се позовава на законова норма, не са установени относимите факти/чл.35 от АПК/, доказателствата не са обсъдени/чл.34 ал.3 от АПК/, последните 2 бр. фиша, за които е отказано изтриване- са оспорени и респ.следва да се анулират/което не е сторено/ и да се съставят АУАН по общия ред на ЗАНН.Моли се за отмяна на Решението в частта, с която е отказано изтриването на 6 бр. ЕФ и връщане на преписката за ново произнасяне със задължителни указания за тяхното изтриване в 14дневен срок. Претендират се разноски.В съд.заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и сочи, че към края на устните състезания 10-годишната давност за първите 4 бр. фиша вече е изтекла.Прави възражение за разноските на ответника.

Ответникът Директора на ГД“НП“-МВР не се представлява в съд.заседание. В становище на юрк.М. жалбата се оспорва като недоказана и неоснователна и се твърди, че Решението в оспорената част отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК.Претендира се юрк.възнаграждение в размер на 300лв, прави се възражение за прекомерност за разноските на

жалбоподателя.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено със Заявление вх.№ 328605-87/17.04.25г на Т. до ГД“НП“, с искане на осн. чл.17 от GDPR вр. чл. 56 ал.2 от ЗЗЛД да се изтрият личните му данни, които се обработват в информационните фондове на МВР, а именно: от АИС – АНД да се изтрият 54бр. АУАН и 51бр. НП, 19бр. ЕФ, 8 бр. ЗППАМ.Към Заявлението са приложени издадено на Т. от СДВР-О“ПП“ - Удостоверение № 9897-18955/16.04.25г/в което са изброени наложените му наказания и наложени ПАМ/, както и Справка за водач.Изрично е посочено в Заявлението, че последните 2 бр. ЕФ са били оспорени в срок/съответно на 25.08.23г и на 30.12.24г- с подадени Възражения до органа/, поради което същите следва да са изтрети и да се премине към съставяне на АУАН по общия ред на ЗАНН.

Въз основа на Справка от 09.09.25г от Началник на О“КИАД“-СДВР, ответникът Директор на ГД“НП“МВР се произнесъл с Решение 328605-189/09.09.25г, като изтрил всичко заявено с изключение на общо 6 бр. ЕФ, както следва:

1/ Електронни фишове с № К/1036437/01.10.15г, № К-1082571/26.11.15г, К-1291751/26.07.16г и № М-520659/01.05.17г, за които изтриването е отказано на осн. чл 165 ал.4 от ЗДвП/в сила от 07.09.25г/, т.е. са в 10-годишния срок за съхранение;

2/ Електронни фишове № GT/1641039/20.08.23г и № GT/14870464/29.12.24г., за които изтриването е отказано на осн. чл. 56 ал.6 вр. чл. 54 ал.3 т.1 от ЗЗЛД, т.е. са обжалвани и още няма произнасяне по оспорването им.

С писмо от 15.09.25г до Съда, ответникът потвърждава, че Електронни фишове № GT/1641039/20.08.23г и № GT/14870464/29.12.24г са били оспорени от Т. в срок.Представят се от ответника и доказателства, видно от които:

1/ Срещу фиш № GT/1641039/20.08.23г е депозирано Възражение на 25.08.23г, като се моли да бъде анулиран и да се състави АУАН по общия ред на ЗАНН. Възражението е депозирано до О“ПП“-СДВР и до 4то РУ-СДВР. С писмо от 13.11.24г 04то РУ-СДВР уведомява Т., че тъй като е подписал фиша, същият е влязъл в сила. Срещу фиша е подадена и жалба до СРС на 31.12.24г. С Определение № 294/22.01.25г по нахд № 875/25г на СРС- жалбата срещу фиша е оставена без разглеждане/СРС приема, че фишът е влязъл в сила и не подлежи на обжалване/. Определението на СРС е обжалвано пред АССГ, като с Определение № 19199/04.06.25г по канхд № 1941/25г на АССГ- частната жалба е оставена без разглеждане/поради неплатена дър.такса за частна жалба/. Определението на АССГ е оспорено пред ВАС, като с Определение № 33775/16.10.25г АССГ оставя частната жалба до ВАС без разглеждане/поради невнесена дър.такса/. Това Определение е влязло в сила като необжалвано и на 05.11.25г делото е върнато от АССГ на СРС. Следователно, Съдът/пред който е обжалван фишът/ приема, че фишът не подлежи на обжалване, тъй като с подписването му на 20.08.23г е влязъл в сила.

Относно този фиш е водено и гр.д.№ 12330/25г на СРС, по Иск на Т. от 04.03.25г срещу ГД“НП“ за неоснователно обогатяване с 20лв/платената на 11.02.24г от него глоба по фиша/. С Решение № 19103/23.10.25г СРС осъжда ГД“ИН“ да заплати на Т. 20лв, Решението на СРС е обжалвано на 12.11.25г , към края на устните състезания по настоящото дело/17.12.25г/- няма произнасяне на СРС по въззивната жалба. Видно от мотивите на Решението, СРС изобщо не е бил наясно за

воденото нахд № 875/25г на СРС/с което се приема от Съда, че фишът е влязъл в сила/
2/ Ф. № GT/14870464/29.12.24г е бил подписан от Т. на 29.12.24г и платен на 14.04.25г. В Заявлението се твърди, че срещу него е било депозирано Възражение на 30.12.24г до органа. Т. Възражение не е представено по делото от ответника, като в системата на МВР фишът е отразен като влязъл в сила и платен/л.225/.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на делетираните му правомощия- със Заповед № 8121з-1111/19г на М-ра на вътр.работи, на Директора на ГД“НП“-МВР са делегирани правомощия да се произнася по чл.17 от GDPR.

Решението е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

В хода на адм. производство няма допуснати съществени проц.нарушения, изяснени са относимите факти/чл35 от АПК/, доказателствата са обсъдени, не е нарушено правото на защита на лицето.

Съдът намира, че спорът е относно мат.законосъобразност на обж. част от Решението, като съдът намира следното:

1/Органът е приел, че последните 2 бр. фиша са предмет на оспорване към датата на произнасянето му/09.09.25г/, което е така по отношение на първия фиш/№ GT/1641039/20.08.23г/, но не и по отношение на втория фиш/№ GT/14870464/29.12.24г/.

От събраните от съда доказателства относно хода на водените дела по оспорване на първия фиш става ясно, че едва в края на м.10.25г /в хода на настоящото дело/, е приключило нахд № 875/25г на СРС- жалбата срещу фиш № GT/1641039/20.08.23г е оставена без разглеждане/СРС приема, че фишът е влязъл в сила с подписването му на 20.08.23г и не подлежи на обжалване/. Фишът е платен доброволно на 11.02.24г. Следователно, по отношение на този фиш изводът на органа е бил правилен - към датата на Решението все още фишът се оспорва пред съд и респ. не може да бъде изтрит. Към края на устните състезания по това дело/17.12.25г/- съд.оспорване на първия фиш вече е приключило, т.е. аргументът на органа вече не е валиден. Съдът на осн. чл. 142 ал.2 от АПК следва да вземе предвид относимите факти, настъпили до края на устните състезания. Фишът е влязъл в сила още на 20.08.23г с подписването му/което е установено с влязъл в сила съд.акт в края на м.10.25г/. Следователно, към датата на Решението/09.09.25г/-още не са изтекли 10 години от влизане в сила на фиша/20.08.23г/ и не може същият да бъде изтрит от инф.база на МВР.

По отношения на втория фиш/№ GT/14870464/29.12.24г/- същият е подписан на 29.12.24г от нарушителя и е влязъл в сила на тази дата. Платен е доброволно на 14.04.25г. Дори да е бил оспорен на 30.12.24г пред органа/както се твърди в Заявлението/, то Възражението е неоснователно - с подписването на фиша на 29.12.24г същият е влязъл в сила/ситуацията е аналогична като при първия фиш/. Няма данни за произнасяне на органа по Възражението, нито за образуване на съд.производство по жалба срещу този фиш. Следователно, при влязъл в сила на 29.12.24г втори фиш, към датата на Решението/09.09.25г/- не са изтекли 10 години и за него и няма основание същият да бъде изтрит.

Следователно, жалбата по отношение на последните 2 от бте фиша е неоснователна- фишовете са влезли в сила/дори са платени доброволно/, като не следва да се заличават и вместо тях да се ъсставят АУАН по общия ред на ЗАНН.

2/ По отношение на първите 4 фиша с № K/1036437/01.10.15г, № K-1082571/26.11.15г,

К-1291751/26.07.16г и № М-520659/01.05.17г /за които органът приема, че към 09.09.25г не са изтекли 10 години съгл. новата ал.4 на чл.165 от ЗДвП/в сила от 07.09.25г/:

-към датата на Заявлението/17.04.25г/ и към датата на Решението/09.09.25г/ за нито един от 4те фиша не са били изтекли 10 години срок за съхранение/считано от датата на издаването им, която се явява и най-ранната възможна дата за преценка на срока за съхранение/. Тези 10 години срок на съхранение са предвидени освен с новата ал.4 на чл.165 от ЗДвП/в сила от 07.09.25г/, преди това и с чл.39 ал.2 от Организационно-технологичните правила, утвърдени със Заповед МЗ № 8121з-199/12.02.24г /изрично посочено от органа в мотивите на Решението/. Следователно, още към датата на Заявлението-тези 10 години срок за съхранение вече са били въведени от администратора на лични данни МВР/в изпълнение на задълженията му по GDPR и ЗЗЛД/, като към датата на Решението не са били изтекли за нито един от 4те фиша;

- Към края на устните състезания/17.12.25г/, във вр. чл. 142 ал.2 от АПК и възражението на жалбоподателя от съд.заседание - 10 години срок за съхранение са изтекли само за фишове № К/1036437/01.10.15г и № К-1082571/26.11.15г. За останалите 2 фиша /К-1291751/26.07.16г и № М-520659/01.05.17г/- 10те години тепърва ще изтекат.

3/ Следователно, към края на устните състезания само за 2 от всичките 6 фиша предмет на жалбата - има основание да бъдат заличени/фишове № К/1036437/01.10.15г и № К-1082571/26.11.15г. Основанието за изтриване/изтекли 10 години/, е настъпило след произнасянето на органа-в хода на съд.производство/чл.142 ал.2 от АПК/.

Водим от горното, Съдът следва да отмени Решението само относно фишове № К/1036437/01.10.15г и № К-1082571/26.11.15г. и да върне преписката на органа- с указание да ги заличи/в срока по чл.57 от АПК/. Относно останалите 4 фиша жалбата е неоснователна.

При този изход на спора- частична основателност на жалбата, съгл. чл. 143 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски за уважената ѝ част/уважена е една трета от жалбата/, а на ответника се дължат разноски за отхвърлената част от жалбата/отхвърлени са две трети от жалбата/. Съдът намира и двете възражения за прекомерност на разноските- за неоснователни. Съдът намира за адекватен на фактическата и правна сложност на делото и обемът на извършеното проц.представителство – претендираният размер от 300лв на юрк.възнаграждение по чл. 24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП, както и претендираните 1000лв договорен и внесен адв.хonorар. В такъв случай на ответникът следва да се присъдят 200лв/102.26евро/ юрк.възнаграждение/съобразно отхвърлените две трети от жалбата/, а на жалбоподателят 333.33лева адв.хonorар/съобразно уважената част от жалбата/. На жалбоподателят следва да се присъдят и 10 лв разноски, или общо 343.33лева/175.54евро/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 328605-189/09.09.25г на Директора на ГД“НП“-МВР, в частта, с която е отказано изтриване на фишове № К/1036437/01.10.15г и № К-1082571/26.11.15г, по жалба вх.№ 22315/09.09.25г на Б. Л. Т. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Директора на ГД“НП“-МВР- за ново произнасяне в отменената част, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК – 14 дни от постъпването на преписката.

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 22315/09.09.25г на Б. Л. Т. от [населено място] срещу Решение № 328605-189/09.09.25г на Директора на ГД“НП“-МВР, в частта, с която е отказано изтриване на фишове № К-1291751/26.07.16г, № М-520659/01.05.17г, № ГТ/1641039/20.08.23г и № ГТ/14870464/29.12.24г.

ОСЪЖДА Б. Л. Т. от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ НА Главна Дирекция „Национална полиция“-МВР сумата от 102.26евро разноски по делото съобразно отхвърлената част от жабата.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Национална полиция“-МВР ДА ЗАПЛАТИ НА Б. Л. Т. от [населено място] сумата от 175.54евро разноски по делото съобразно уважената част от жалбата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: